

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 283

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 29 martie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
16.	— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul economic și social european și Comitetul Regiunilor Acțiuni ale UE în vederea îmbunătățirii conformării cu legislația de mediu și a guvernanței de mediu COM(2018)10	2–3
17.	— Hotărâre privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu și Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Un cadru de monitorizare pentru economia circulară COM (2018) 29	3
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
149.	— Hotărâre privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului a unor imobile și darea acestora în administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Vrancea pentru Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Adjud.....	4–5
151.	— Hotărâre privind acordarea unor ajutoare de urgență familiilor cetățenilor români afectați de explozia de la uzina chimică din Kralupy nad Vltavou, Republica Cehă	6
152.	— Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2018 al Societății Comerciale „Compania Națională de Transporturi Aeriene Române — TAROM” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor	6–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
1.592.	— Ordin al ministrului finanțelor publice privind procedura de avizare a personalului care gestionează contribuția financiară elvețiană pentru coeziunea Uniunii Europene.....	9–11
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 11 din 19 februarie 2018 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	12–16

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR****HOTĂRÂRE****privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul economic și social european și Comitetul Regiunilor Acțiuni ale UE în vederea îmbunătățirii conformării cu legislația de mediu și a guvernanței de mediu
COM(2018)10**

În temeiul prevederilor art. 67 și 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160—185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4c-19/121 adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 20 martie 2018, Camera Deputaților:

1. Atrage atenția asupra faptului că orizontul de timp propus pentru programul de acțiune, și anume perioada 2018—2019, apare ca excesiv de optimist având în vedere amploarea direcțiilor de acțiune și recomandă o abordare graduală, cu un orizont de timp mai larg sau o concentrare pe acțiunile-cheie, în special pe cele necesare, mai urgente, din rațiuni de convergență a statelor membre.

2. Recomandă abordarea mai curajoasă a sectorului de afaceri în sistemele de guvernare propuse și ar aprecia transmiterea unor precizări cu privire la modul în care planul de măsuri propus are în vedere reducerea practicilor de concurență neloială.

3. Recomandă detalierea cererii de asistență din partea practicienilor care lucrează în întreaga Uniune Europeană, pe care se fundamentează o parte a măsurilor propuse, atât pentru clarificarea legăturii cu cadrul concret al guvernării de mediu, cât și pentru a oferi informații asupra subiectelor care preocupă cetățenii.

4. Subliniază că, alături de competența profesională generală, inspectorilor de mediu le este necesară experiența în domeniul supravegheat, pentru a asigura realismul și fezabilitatea recomandărilor și îndrumărilor în acțiunile de control.

5. Subliniază că promovarea de oportunități de finanțare pentru asigurarea conformării cu legislația de mediu trebuie să includă politici în beneficiul tuturor și participarea sectorului privat, pentru a se atinge obiectivele de dezvoltare durabilă.

6. Își manifestă reținerea cu privire la utilitatea unui portal mai extins privind punerea în aplicare a politicilor de mediu, având în vedere dificultatea comparării legislațiilor particulare ale statelor membre în această formă, diferențele în ordinea juridică a statelor membre și legătura dintre politicile de mediu și cele economice, în cadrul general al dezvoltării durabile.

7. Își manifestă reținerea cu privire la utilitatea unui document de orientare referitor la bunele practici privind strategiile de combatere a infracțiunilor legate de mediu, în domeniul ocrotirii biodiversității, deoarece sunt prea diverse condițiile de habitat ale speciilor și diversitatea cauzelor și a condițiilor în care au loc asemenea infracțiuni, chiar și pe teritoriul unui stat membru, și recomandă, în schimb, ca bunele practici să fie discutate periodic de către autoritățile naționale, sub auspiciile Comisiei Europene.

8. Consideră că un document referitor la bunele practici privind strategiile de combatere a infracțiunilor legate de mediu reprezintă un demers ambițios, dar că referirea documentată la rapoartele și documentele existente ar prezenta mai multă flexibilitate și ar răspunde mai bine evoluțiilor tehnologice moderne decât o colecție de practici, iar, sub aspectul

consumului mai redus de resurse, ar denota o mai atentă preocupare pentru banii contribuabililor europeni.

9. Își manifestă reținerea cu privire la utilitatea unui document de orientare privind bunele practici în asigurarea conformării cu legislația de mediu în zonele rurale referitor la sol și apă, în afară de aspectele privind gestiunea deșeurilor, considerând că este prematur pentru sol, având în vedere faptul că Uniunea Europeană a luat în considerare recent tema biodiversității solului, și recomandă continuarea și intensificarea finanțării colectării de cunoștințe în acest domeniu.

10. Consideră că pregătirea de orientări tehnice privind inspecțiile instalațiilor pentru deșeurile provenite din industriile extractive trebuie să fie precedată de sintetizarea cunoștințelor despre tehnologiile respective și recomandă o abordare a rezultatelor tehnologiilor, pentru a ține seama de viteza progresului tehnic, precum și o abordare graduală, cu plasarea orientărilor tehnice dincolo de orizontul de timp 2019.

11. Consideră că implicarea cetățenilor în activități științifice este o direcție de acțiune care ține seama de utilitatea unui volum mare de informații, dar subliniază că o astfel de acțiune trebuie să se bazeze pe interesul cetățenilor, circumstanțe care necesită un timp îndelungat și o largă participare a factorilor interesați în cadrul rețelei „Natura 2000”.

12. Consideră că implicarea cetățenilor în activități științifice începe cu educarea copiilor și tinerilor în acest sens și recomandă includerea acestei direcții de acțiune în planul de lucru al Comisiei Europene în domeniu.

13. Subliniază că utilizarea de informații geospațiale pentru asigurarea conformării necesită cunoștințe și îndemânări de bază care ar trebui să fie asigurate prin sistemele de educație naționale sau prin activități educative nonformale și impune eforturi sporite din partea agențiilor europene implicate, pentru a se asigura accesibilitatea datelor și instrumentelor de prelucrare.

14. Își manifestă reținerea și preocuparea cu privire la valoarea adăugată creată de Forumul privind conformarea cu legislația de mediu și guvernarea de mediu în oferirea de orientare pentru planul de acțiune, întrucât atât componența, cât și procedurile de funcționare ale acestuia trebuie să asigure neutralitatea și imparțialitatea recomandărilor sale și pragmatismul componentelor tehnice ale recomandărilor, condiții de natură să creeze bariere suplimentare și așteptări nerealiste de la guvernarea de mediu.

Recomandă includerea expertizei din sectorul de afaceri.

15. Apreciază implicarea propusă pentru rețelele de practicieni, dar își exprimă preocuparea cu privire la administrarea punerii în aplicare a acțiunilor propuse, înțeleasă ca un proces bazat pe o colaborare extinsă, având în vedere deosebirile dintre sistemele naționale de educație și de cercetare dintre statele membre, care vor furniza o parte a resurselor umane implicate.

16. Subliniază că instrumentele de finanțare la nivelul Uniunii Europene, cum ar fi programul LIFE și Fondul pentru securitate internă, sunt chemate să răspundă unei multitudini de tipuri de solicitări, ceea ce generează presiuni asupra resurselor de finanțare și restrâng capacitatea acestora de adaptare la societatea cunoașterii.

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 28 martie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

București, 28 martie 2018.
Nr. 16.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE
privind adoptarea opiniei referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European,
Consiliu și Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor: Un cadru
de monitorizare pentru economia circulară

COM (2018) 29

În temeiul prevederilor art. 67 și 148 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 373/2013 privind cooperarea dintre Parlament și Guvern în domeniul afacerilor europene și ale art. 160—185 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Luând în considerare Opinia nr. 4c-19/122 adoptată de Comisia pentru afaceri europene în ședința din 20 martie 2018, Camera Deputaților:

1. Apreciază cadrul de monitorizare simplu și eficace care consolidează și evaluează progresul către o economie circulară, reducând în același timp sarcina administrativă, și consideră că structura acestuia, așa cum este încărcată pe pagina de internet a agenției Eurostat, corespunde în mare parte acestui deziderat.

2. Recomandă ca de pe pagina de internet a indicatorilor economiei circulare să fie puse legături către descrieri detaliate a semnificației acestora și către ghiduri de interpretare, existente sau care ar putea fi elaborate în acest scop, prin intermediul unei inițiative a Comisiei Europene, astfel încât să fie facilitată înțelegerea unitară a indicatorilor de către statele membre ale UE.

3. Consideră că raportarea indicatorului referitor la tehnologiile inovatoare legate de economia circulară reprezintă o ocazie pentru a analiza contribuția lor la economia circulară în comparație cu situațiile similare din zonele unde acestea cunosc o dezvoltare accelerată.

4. Își exprimă rețineria cu privire la relevanța indicatorului referitor la numărul de brevete emise în legătură cu reciclarea și materiile prime secundare, deoarece acesta nu are capacitatea de a evidenția rezultatele aplicării în practică a inovației și recomandă explorarea posibilității de a introduce în locul său un indicator care să evalueze ecoinovarea și care să se refere la aplicarea inovațiilor în sfera economiei circulare, posibil prin raportarea statistică sau voluntară de către sectorul de afaceri implicat.

5. Subliniază că timpul de răspuns al indicatorilor la schimbările intervenite în economia Uniunii Europene și pe piață diferă în funcție de tipul acestora și recomandă, din acest motiv, evaluarea frecvenței de colectare și a relevanței datelor pe parcursul

Această hotărâre a fost adoptată de către Camera Deputaților în ședința din 28 martie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

București, 28 martie 2018.
Nr. 17.

Recomandă evaluarea măsurii în care organizarea și regulamentele acestor instrumente au capacitatea de a răspunde cererii create de noile provocări tehnologice, evaluarea eficienței utilizării fondurilor Uniunii Europene și a modului în care repartizarea proiectelor finanțate pe teritoriul Uniunii corespunde obiectivelor de coeziune.

implementării sistemului de monitorizare a economiei circulare, în scopul evidențierii caracteristicilor temporale ale răspunsului indicatorilor la măsurile de stimulare a economiei circulare.

6. Recomandă ca materiile prime critice să facă obiectul unei politici de încurajare la nivelul Uniunii Europene, de diversificare a materiilor prime și de sprijinire a tehnologiilor inovatoare care utilizează alte materii prime cu o disponibilitate mai largă în lume, având în vedere că sistemul de indicatori facilitează o astfel de analiză comparativă.

7. Consideră că interfața utilizată pentru indicatori prezintă utilitate și pentru publicul larg și propune extinderea sa cu o pagină de internet cu rol educativ dedicată copiilor și tinerilor.

8. Atrage atenția asupra faptului că, deși indicatorii utilizați au scopul de a evidenția avansul în economia circulară, avansul nu reiese cu claritate din rezultatele calculelor sau prin utilizarea instrumentului de vizualizare deoarece prevalează viziunea separată a progresului înregistrat în acțiunile individuale pe care indicatorii le măsoară.

Propune elaborarea unui indicator sintetic, agregat dintre cei existenți, care să permită orientarea interpretării setului de indicatori în sensul economiei circulare sau identificarea unei alte modalități de prezentare, care să evoce nemijlocit avansul în economia circulară, fapt care ar prezenta avantaje și pentru procesele de decizie interesate.

9. Recomandă cuplarea monitorizării economiei circulare cu monitorizarea rezultatelor politicilor Uniunii Europene de sprijinire a tehnologiile avansate — cele privind energia regenerabilă și cele spațiale în special —, cuplare posibilă prin reconfigurarea indicatorului privind inovarea sau prin preluarea indicatorilor economiei circulare în raportările privind politicile Uniunii Europene în aceste domenii.

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind înscrierea în inventarul centralizat
al bunurilor din domeniul public al statului
a unor imobile și darea acestora în administrarea
Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Vrancea
pentru Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Adjud**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, al art. 863 lit. d), art. 867 alin. (1) și art. 868 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Vrancea pentru Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Adjud a unor imobile având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 10 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,

Paul Stănescu

Directorul general al Agenției Naționale
de Cadastru și Publicitate Imobiliară,

Radu-Codruț Ștefănescu

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilelor care se înscriu în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului
și care se dau în administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Vrancea
pentru Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Adjud

Nr. crt.	Nr. MFP	Cod de clasificare	Denumire	Date de identificare				Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Situția juridică		Situția juridică actuală: concesiune/ închiriat/ dat cu titlu gratuit	Tip bun
				Descriere tehnică (pe scurt)	Vicinătăți (după caz, pe scurt)	Adresa	Baza legală			În administrare/ concesiune			
1	Ministerul Finanțelor Publice va atribui un număr nou.	8.29.08	Sediu administrativ Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Adjud	Construcția C1, Sc = Sd = 129 mp, Su = 111,23 mp, regim de înălțime parter, construită din bca, acoperită cu carton termoizolant, nr. cadastral 56758-C1 Teren intravilan = 129 mp, nr. cadastral 56758, CF nr. 56758 Adjud	N — str. Siret S — CF 53137 E — lot 1 și lot 4 V — alee acces	Municipiul Adjud, județul Vrancea, str. Siret, bl. 109	2016	333.494	Contract de vânzare nr. 844/8.11.2016, rectificat prin Încheierea de completare- rectificare nr. 2/21.08.2017	În administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Vrancea CUI 9703691	—	Imobil	
2	Ministerul Finanțelor Publice va atribui un număr nou.	8.29.08	Arhivă Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Adjud	Construcție situată la parterul blocului cu regimul de înălțime P + 4, Sc = Sd = 56 mp, Su = 48,03 mp, cote-părți comune — dependințe comune ale imobilului = 2074/45094, Nr. cadastral 50128-C1-U33, CF nr. 50128-C1-U33 S teren = 16,01 mp, ce reprezintă cota de 1601/34800, nr. cadastral 64, CF 50128 Adjud	N — lot 1 S — alee acces bloc E — lot 3 V — lot 2	Municipiul Adjud, județul Vrancea, str. Siret, bl. 109, sc. 1	2016	144.006	Contract de vânzare nr. 844/8.11.2016, rectificat prin Încheierea de completare- rectificare nr. 2/21.08.2017	În administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Vrancea CUI 9703691	—	Imobil	

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind acordarea unor ajutoare de urgență familiilor cetățenilor români afectați de explozia de la uzina chimică din Kralupy nad Vltavou, Republica Cehă

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 28 alin. (1) din Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se acordă ajutoare de urgență în valoare de câte 45.000 lei pentru fiecare dintre familiile persoanelor decedate în urma exploziei produse în data de 22 martie 2018 la uzina chimică din Kralupy nad Vltavou, în Republica Cehă.

(2) Lista persoanelor decedate este conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prin derogare de la art. 38—39³ din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 50/2011, cu modificările și completările ulterioare, ajutoarele de urgență prevăzute la art. 1 se acordă fără a fi necesare completarea cererii și efectuarea anchetei sociale.

Art. 3. — (1) Ajutoarele de urgență prevăzute la art. 1 se plătesc de către agențiile județene pentru plăți și inspecție socială, respectiv a municipiului București, în a căror rază teritorială aveau domiciliul persoanele decedate.

(2) Plata se efectuează unui membru al familiei cu capacitate deplină de exercițiu al drepturilor civile, care poate fi soție, rudă până la gradul IV sau afin, pe baza copieii documentului de identitate al persoanei care încasează ajutorul și a certificatului de deces al victimei exploziei, certificate pentru conformitate cu originalul de către persoana care primește documentele.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul muncii și justiției sociale,
Lia-Olguța Vasilescu
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 29 martie 2018.
Nr. 151.

ANEXĂ

Nr. crt.	Numele și prenumele persoanei decedate	Adresa	Județul
1.	Brânzaru Constantin	Satul Chirca nr. 30, comuna Mogoșani	Dâmbovița
2.	Ștefan Georgian Cătălin	Satul Boteni, str. Dinculești nr. 143, comuna Conțești	Dâmbovița
3.	Pandele Ion	Satul Pisculești nr. 26, comuna Tinosu	Prahova
4.	Mihăilescu Marian-Iulian	Municipiul Ploiești, str. Soldat Erou Arhip Nicolae nr. 1D, bl. M16, sc. A, et. 3, ap. 16	Prahova
5.	Stan Lucian Gabriel	Int. Simbolului nr. 11, bl. 1, sc. 2, et. 4, ap. 39, sectorul 3	București

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2018 al Societății Comerciale „Compania Națională de Transporturi Aeriene Române — TAROM” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor

Având în vedere prevederile Legii bugetului de stat pe anul 2018 nr. 2/2018, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2018 al Societății Comerciale „Compania Națională de Transporturi Aeriene Române — TAROM” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Transporturilor, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ
Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor,
Mircea Florin Biban,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul muncii și justiției sociale,
Lia-Olguța Vasilescu

București, 29 martie 2018.
Nr. 152.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

Societatea Comercială „Compania Națională de Transporturi Aeriene Române TAROM” —S.A.

Sediul/Adresa: localitatea Otopeni, Calea Bucureștilor nr. 224 F

Cod unic de înregistrare: RO477647

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI PE ANUL 2018

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent (2018)
0	1	2	3	4
I.		VENITURI TOTALE (rd.1=rd.2+rd.5+rd.6)	1	1.504.740,71
	1	Venituri totale din exploatare, din care:	2	1.445.861,99
		a) subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	3	
		b) transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	4	
	2	Venituri financiare	5	58.878,72
	3	Venituri extraordinare	6	
II		CHELTUIELI TOTALE (rd.7=rd.8+rd.20+rd.21)	7	1.504.713,24
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	8	1.444.345,22
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	9	1.038.821,13
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si vărsăminte asimilate	10	690,50
		cheltuieli cu personalul, din care:	11	227.890,75
		C0 Cheltuieli de natură salarială (rd.13+rd.14)	12	171.061,04
		C1 ch. cu salariile	13	167.536,71
		C2 bonusuri	14	3.524,33
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	15	32.137,21
		cheltuieli cu plăți compensatorii aferente disponibilizărilor de personal (aferente pensionarilor)	16	12.521,03
		C4 Cheltuieli aferente contractului de mandat si a altor organe de conducere si control, comisii si comitete	17	2.821,97
		C5 Cheltuieli cu contributiile datorate de angajator	18	21.870,53
		D. alte cheltuieli de exploatare	19	176.942,84
	2	Cheltuieli financiare	20	60.368,02
	3	Cheltuieli extraordinare	21	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	22	27,47
IV		IMPOZIT PE PROFIT	23	
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	24	
	1	Rezerve legale	25	1,37
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	26	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	27	26,1
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	28	
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	29	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la rd. 25, 26, 27, 28, 29	30	
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	31	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent (2018)
0	1	2	3	4
	8	Minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	32	
	a)	- dividende convenite bugetului de stat	33	
	b)	- dividende convenite bugetului local	33a	
	c)	- dividende convenite altor acționari	34	
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la rd.31 - rd.32 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	35	
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	36	
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	37	
	a)	cheltuieli materiale	38	
	b)	cheltuieli cu salariile	39	
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	40	
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	41	
	e)	alte cheltuieli	42	
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	43	440.247,80
	1	Alocații de la buget	44	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	45	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	46	440.247,80
X		DATE DE FUNDAMENTARE	47	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	48	1.877
	2	Nr. mediu de salariați total	49	1.780
	3	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială *)	50	7.970,64
	4	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza cheltuielilor de natură salarială, recalculat cf. Legii anuale a bugetului de stat **)	51	7.970,64
	5	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu (mii lei/persoană) (rd. 2/rd. 49)	52	812,28
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu recalculata cf. Legii anuale a bugetului de stat	53	812,28
	7	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (cantitate produse finite/ persoană)	54	
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (rd. 7/rd. 1)x1000	55	999,98
	9	Plăți restante	56	
	10	Creanțe restante	57	2.980,00

*) Rd.50 = Rd.154 din Anexa de fundamentare nr. 2

***) Rd.51 = Rd.155 din Anexa de fundamentare nr. 2

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind procedura de avizare a personalului care gestionează contribuția financiară elvețiană pentru coeziunea Uniunii Europene

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Pentru structurile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) pct. 28 și 29 din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, se desemnează Direcția generală pregătire ECOFIN și asistență comunitară din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, în calitate de Unitate națională de coordonare pentru contribuția financiară elvețiană pentru coeziunea Uniunii Europene, să acorde aviz prin care se atestă că structurile și personalul care gestionează contribuția financiară elvețiană pentru coeziunea Uniunii Europene îndeplinesc criteriile prevăzute la art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018.

(2) Pentru structura prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. b) pct. 27 din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 se desemnează Direcția generală managementul resurselor umane să acorde aviz prin care se atestă că structura și personalul care gestionează contribuția financiară elvețiană pentru coeziunea Uniunii Europene îndeplinesc criteriile prevăzute la art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018.

Art. 2. — (1) În vederea obținerii avizului, structurile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) pct. 28 și 29 din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 vor înainta Ministerului Finanțelor Publice o cerere însoțită de documentele prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. c), d) și f)—h) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018.

(2) Cererea însoțită de documentele aferente se depune la registratura Ministerului Finanțelor Publice în atenția Direcției generale pregătire ECOFIN și asistență comunitară.

(3) În vederea obținerii avizului, structura prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. b) pct. 27 din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 va înainta Direcției generale managementul resurselor umane o cerere însoțită de documentele prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. c), d) și f)—h) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018.

(4) Modelul cererii privind solicitarea de aviz pentru personalul prevăzut la alin. (1) și (3) care are ca obiect de activitate gestionarea contribuției financiare elvețiene pentru coeziunea Uniunii Europene este prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 3. — (1) În fiecare an, până la data de 31 decembrie, Ministerul Finanțelor Publice, în calitate de Unitate națională de coordonare, comunică pentru anul următor structurilor menționate la art. 4 alin. (1) lit. b) pct. 27—29 din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 numărul de posturi alocate acestora aferente gestionării contribuției financiare elvețiene pentru coeziunea Uniunii Europene.

(2) În cazul în care are loc o diminuare a numărului de posturi distribuite pentru anul următor față de anul curent, structurile în cauză trebuie să transmită Ministerului Finanțelor Publice, în termen de 5 zile lucrătoare de la comunicare, numele persoanelor care nu mai beneficiază de majorare salarială.

(3) În cazul în care are loc o creștere a numărului de posturi distribuite față de anul curent, structurile în cauză trebuie să transmită Ministerului Finanțelor Publice, în termen de 5 zile lucrătoare de la comunicare, o cerere privind solicitarea de aviz pentru personalul nou-propus, care are ca obiect de activitate gestionarea contribuției financiare elvețiene pentru coeziunea Uniunii Europene.

(4) În cazul structurii menționate la art. 4 alin. (1) lit. b) pct. 27 din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018, în vederea încadrării în numărul de posturi distribuit pentru anul următor, Unitatea națională de coordonare reprezentată de Direcția generală pregătire ECOFIN și asistență comunitară comunică Direcției generale managementul resurselor umane din cadrul Ministerului Finanțelor Publice numele persoanelor care nu mai beneficiază de majorarea salarială, în cazul în care are loc o reducere a numărului de posturi distribuite față de anul curent, sau transmite spre avizare cererea privind solicitarea de aviz pentru personalul nou-propus care are ca obiect de activitate gestionarea contribuției financiare elvețiene pentru coeziunea Uniunii Europene, în cazul în care are loc o creștere a numărului de posturi față de anul curent.

(5) În situația în care, în cadrul structurilor menționate la art. 4 alin. (1) lit. b) pct. 27—29 din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 al căror personal beneficiază de majorările salariale în condițiile art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 intervin modificări de personal, atribuții, organizare și/sau funcționare, structurile menționate la art. 4 alin. (1) lit. b) pct. 28 și 29 vor comunica Ministerului Finanțelor Publice, în termen de 15 zile lucrătoare, aceste aspecte, împreună cu documentele constatatoare, iar structura menționată la art. 4 alin. (1) lit. b) pct. 27 va comunica Direcției generale managementul resurselor umane, în termen de 15 zile lucrătoare, aceste aspecte, împreună cu documentele constatatoare.

(6) Pe perioada cuprinsă între data de la care au survenit modificările menționate la alin. (5) și data soluționării noii solicitări de aviz de către Ministerul Finanțelor Publice, personalul avizat inițial beneficiază de majorarea salarială, pe răspunderea ordonatorului de credite, dacă modificările nu constituie încălcări ale criteriilor stabilite la art. 4 alin. (1) lit. b) pct. 27—29 și alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018.

Art. 4. — (1) Direcția generală pregătire ECOFIN și asistență comunitară, în calitate de Unitate națională de coordonare, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea documentelor menționate la art. 2 alin. (1) de la structurile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) pct. 28 și 29 din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018, elaborează avizul consultativ favorabil sau negativ asupra cererii privind solicitarea de aviz, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2, pe care o supune spre semnare ministrului finanțelor publice.

(2) Direcția generală managementul resurselor umane, în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea documentelor menționate la art. 2 alin. (3) de la structura prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. b) pct. 27 din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018, elaborează avizul consultativ favorabil sau negativ asupra cererii privind solicitarea de aviz, conform modelului prevăzut în anexa nr. 2, pe care o supune spre semnare ministrului finanțelor publice.

(3) Avizul favorabil sau negativ asupra cererii privind solicitarea de aviz pentru personalul care are ca obiect de activitate gestionarea contribuției financiare elvețiene pentru coeziunea Uniunii Europene și care face parte din structurile de la art. 4 alin. (1) lit. b) pct. 27—29 din Hotărârea Guvernului

nr. 29/2018 se acordă în termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea, în cadrul Ministerului Finanțelor Publice, a documentației complete supuse avizului.

Art. 5. — Motivele de acordare a avizului negativ asupra cererii privind solicitarea de aviz sunt:

a) neînregistrarea de către structura care solicită eliberarea avizului a unuia sau mai multor documente dintre cele enumerate la art. 2 alin. (1) sau (3);

b) neîndeplinirea criteriilor prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) pct. 27—29 și la alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018;

c) nerespectarea condițiilor de formă a cererii de aviz, aprobată prin prezentul ordin;

d) neînregistrarea tuturor informațiilor solicitate de către Ministerul Finanțelor Publice pentru eliberarea avizului;

e) neîncadrarea în numărul posturilor distribuite de către Ministerul Finanțelor Publice în cadrul structurilor solicitante.

Art. 6. — Structura care a primit aviz negativ poate înainta o nouă cerere doar după remedierea problemelor constatate, menționate în scrisoarea de răspuns emisă de Ministerul Finanțelor Publice.

Art. 7. — (1) Avizul favorabil acordat se poate modifica sau retrage de către Ministerul Finanțelor Publice la cererea motivată, potrivit competențelor, a Direcției generale pregătire ECOFIN și asistență comunitară, aprobată de către ministrul finanțelor publice, în cazul în care Direcția generală pregătire ECOFIN și asistență comunitară, în calitate de Unitate națională

de coordonare, constată încălcări ale prevederilor art. 4 alin. (1) lit. b) pct. 28 și 29 și alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018.

(2) După remedierea problemelor constatate care au stat la baza retragerii avizului favorabil, eliberarea unui nou aviz favorabil se va face la cerere, potrivit aceluiași reguli generale.

Art. 8. — Atribuțiile de aprobare a proiectelor de ordin privind majorarea salarială cu până la 35% a salariului de bază, soldei de funcție/salariului de funcție, indemnizației de încadrare pentru personalul din cadrul structurilor menționate la art. 4 alin. (1) lit. b) pct. 27—29 din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018, precum și neacordarea acestei majorări sunt îndeplinite de persoana care are competența legală de numire în funcție a personalului respectiv.

Art. 9. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 10. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.285/2011 privind procedura de avizare a personalului care gestionează contribuția financiară elvețiană în vederea implementării Programului de cooperare elvețiano-român vizând reducerea disparităților economice și sociale din cadrul Uniunii Europene extinse, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 484 din 7 iulie 2011.

Art. 11. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 9 martie 2018.
Nr. 1.592.

ANEXA Nr. 1

[Antetul instituției/structurii solicitante]

Nr din

CERERE

privind solicitarea de aviz pentru personalul care are ca obiect de activitate gestionarea contribuției financiare elvețiene

Stimate domnule/Stimată doamnă ministru,

în temeiul dispozițiilor art. 9 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 3 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.592/2018 privind procedura de avizare a personalului care gestionează contribuția financiară elvețiană pentru coeziunea Uniunii Europene, vă rugăm să eliberați un aviz favorabil prin care să fie atestat faptul că următoarele persoane din cadrul, care au ca obiect de activitate

(denumirea instituției publice care solicită avizul favorabil)

gestionarea contribuției financiare elvețiene pentru coeziunea Uniunii Europene și îndeplinesc criteriile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) pct. 27—29 din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018, pot beneficia de stimularea financiară reglementată la art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018:

Nr. crt.	Persoanele pentru care se solicită avizarea favorabilă (nume, prenume)	Funcția	Structura din care fac parte (direcția generală, direcția, serviciul, biroul, compartimentul)	Calificativ obținut în urma evaluării performanțelor individuale ale personalului (Se completează conform ultimei evaluări a performanțelor individuale, efectuată conform prevederilor legale.)
1.
2.

Persoana de contact din cadrul instituției noastre, desemnată în acest sens, este doamna/domnul (tel., fax, e-mail).

Anexăm prezentei cereri următoarele documente menționate la art. 8 alin. (1) lit. c), d) și f)—h) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018.

Cu stimă,

.....
(prenume, nume)

.....
(funcția)
[L.S.]

Domnului/Doamnei,
ministrul finanțelor publice

Ministerul Finanțelor Publice

Nr. /

[Instituția/structura solicitantă]

[Date de contact]

Ref. Cererea nr. / privind solicitarea de aviz pentru personalul care are ca obiect de activitate gestionarea contribuției financiare elvețiene pentru coeziunea Uniunii Europene din cadrul
(denumirea structurii care solicită avizul favorabil)

În temeiul dispozițiilor art. 9 alin. (2) și art. 7 alin. (9) din Hotărârea Guvernului nr. 29/2018 pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora se aplică majorarea prevăzută la art. 17 alin. (1) și (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 2 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.592/2018 privind procedura de avizare a personalului care gestionează contribuția financiară elvețiană pentru coeziunea Uniunii Europene,
având în vedere Cererea nr. din privind solicitarea de aviz pentru personalul care are ca obiect de activitate gestionarea contribuției financiare elvețiene pentru coeziunea Uniunii Europene din cadrul,
(denumirea structurii care solicită avizul favorabil)

În urma analizării următoarelor documente prezentate:

1.;
2.;
-

Ministerul Finanțelor Publice propune acordarea avizului favorabil/negativ*) asupra Cererii
(denumirea instituției publice/structurii care solicită avizul favorabil)

nr. din, pentru persoanele menționate în anexă.

În cazul persoanelor pentru care s-a hotărât respingerea cererii, noua cerere se va retransmite Ministerului Finanțelor Publice după remedierea motivelor constatate și menționate în anexă.

.....,
(prenume, nume)
ministrul finanțelor publice
[L.S.]

*) Motivele care au stat la baza acordării avizului negativ se menționează în anexa la prezentul aviz.

Ministerul Finanțelor Publice

Anexă la /

LISTA
persoanelor pentru care se propune acordarea avizului favorabil/negativ asupra cererii
de către Ministerul Finanțelor Publice, conform Cererii nr. din privind solicitarea de aviz
pentru personalul care are ca obiect de activitate gestionarea contribuției financiare elvețiene din cadrul

.....
(denumirea instituției/structurii publice care solicită avizul favorabil)

Nr. crt.	Persoana pentru care s-a solicitat avizul (nume, prenume)	Funcția	Structura din care face parte (direcția generală, direcția, serviciul, biroul, compartimentul)	Aviz (eliberare aviz favorabil/ aviz negativ)	Observații (motive pentru acordarea avizului negativ*)
1.
2.
....

.....,
(prenume, nume)
ministrul finanțelor publice
[L.S.]

*) Conform art. 5 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.592/2018 privind procedura de avizare a personalului care gestionează contribuția financiară elvețiană pentru coeziunea Uniunii Europene.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 11**din 19 februarie 2018**

Dosar nr. 2.639/1/2017

Lavinia Curelea — președintele delegat al Secției I civile — președintele completului

Viorica Cosma — judecător la Secția I civilă

Paula C. Pantea — judecător la Secția I civilă

Bianca Elena Țândărescu — judecător la Secția I civilă

Crețu Dragu — judecător la Secția I civilă

Simona Gina Pietreanu — judecător la Secția I civilă

Beatrice Ioana Nestor — judecător la Secția I civilă

Lavinia Dascălu — judecător la Secția I civilă

Aurelia Rusu — judecător la Secția I civilă

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept investit cu soluționarea sesizării ce formează obiectul Dosarului nr. 2.639/1/2017 a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă raportat la art. XIX din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările ulterioare, și ale art. 274 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

Sedința este prezidată de doamna judecător Lavinia Curelea, președintele delegat al Secției I civile a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Elena Adriana Stamatescu, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulament.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, în Dosarul nr. 2.280/111/2016, aflat pe rolul acestei instanțe.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar s-a depus raportul întocmit de judecătorul-raportor, ce a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, și că părțile nu au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 29 mai 2017, în Dosarul nr. 2.280/111/2016, aflat pe rolul acestei instanțe, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la *modul de interpretare a dispozițiilor art. 21 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 165/2013) și art. 26 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—*

22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 10/2001), în sensul de a stabili dacă instanța poate pronunța o hotărâre care să țină loc de dispoziție emisă în temeiul legilor de retrocedare, de către entitatea legal investită cu emiterea unei astfel de dispoziții.

2. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 2 octombrie 2017.

II. Expunerea succintă a procesului

3. Prin acțiunea înregistrată la data de 27 mai 2016 pe rolul Tribunalului Bihor, reclamantul X a chemat în judecată pe pârâta S.C. Y — S.A., solicitând instanței ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se constate că pârâta refuză să își îndeplinească obligațiile ce îi revin prin Sentința civilă nr. xxx/C din 3 iunie 2013 a Tribunalului Bihor — Secția I civilă, rămasă irevocabilă ca urmare a respingerii recursurilor prin Decizia civilă nr. xxx/R din 4 noiembrie 2014 a Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și, în consecință, să se pronunțe o hotărâre care să țină loc de dispoziție prin care să se stabilească calitatea sa de persoană îndreptățită la măsuri reparatorii prin echivalent corespunzător cotei de 33% din terenurile în suprafață de 5.019 mp din top 16/1, 267 mp din top 11 și 915 mp din top 17, în valoare de 130 euro/mp și din construcțiile vechi în valoare de 1.417.845 lei, imobile înscrise în CF xxxx Oradea și CF xxxxx Oradea.

4. În motivarea acțiunii a arătat că, prin Sentința civilă nr. xxx/C din 3 iunie 2013 a Tribunalului Bihor — Secția I civilă, rămasă irevocabilă ca urmare a respingerii recursurilor prin Decizia civilă nr. xxx/R din 4 noiembrie 2014 a Curții de Apel Oradea — Secția I civilă, s-a stabilit calitatea sa de persoană îndreptățită la măsuri reparatorii prin echivalent corespunzător cotei de 33% din terenurile și din construcțiile mai sus amintite, cu obligarea pârâtei de a emite în favoarea sa dispoziție în temeiul Legii nr. 10/2001 și de a se conforma dispozițiilor cuprinse în titlul VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 247/2005*).

5. După ce hotărârea a devenit irevocabilă, ca efect al pasivității pârâtei de a se conforma obligațiilor ce i-au fost impuse, reclamantul a întreprins toate demersurile în vederea emiterii dispoziției de stabilire a calității sale de persoană îndreptățită la măsuri reparatorii, apelând inclusiv la executorul judecătoresc, cu o cerere de aplicare a penalităților, întemeiată pe dispozițiile art. 906 din Codul de procedură civilă, urmată de o acțiune în instanță, conform prevederilor alin. (4) al acestui articol.

6. Prin Încheierea nr. xxxx din 6 aprilie 2015 a Judecătoriei Oradea, definitivă, pârâta a fost obligată la plata unei penalități de 100 lei/zi de întârziere, începând cu data de 13 februarie 2015 și până la executarea obligației prevăzute în titlul executoriu. Ulterior, prin Încheierea nr. xxxx din 26 octombrie 2015 a Judecătoriei Oradea, pârâta a fost obligată la plata sumei de 24.400 lei cu titlu de penalități pe perioada 13 februarie 2015—30 septembrie 2015.

7. Niciuna dintre hotărârile judecătorești amintite nu a fost executată.

8. În aceste condiții, reclamantul a susținut că imposibilitatea în care se află, de a beneficia de dreptul la măsuri reparatorii prin echivalent, stabilite printr-o hotărâre judecătorească intrată în puterea lucrului judecat, constituie o încălcare a dreptului său la respectarea bunurilor, devenind astfel incidente prevederile

art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (*Convenția*). Pentru înlăturarea acestui abuz, ca și a consecințelor sale, în lipsa unei alte măsuri legale, singura soluție care se impune este pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de dispoziția prevăzută de legislația reparatorie.

9. În drept, a invocat dispozițiile art. 21 din Legea nr. 165/2013 și art. 26 din Legea nr. 10/2001.

10. Prin Sentința nr. xxx/C din 24 octombrie 2016, Tribunalul Bihor — Secția I civilă a respins acțiunea reținând că, deși susținerile reclamantului sunt confirmate de probe, iar pârâta nici până la ora actuală nu a emis dispoziția la care a fost obligată prin Sentința nr. xxx/C din 3 iunie 2013 a Tribunalului Bihor — Secția I civilă, instanța nu este îndreptățită ea însăși la emiterea unei dispoziții întemeiate pe prevederile Legii nr. 10/2001, singura căreia îi revine această competență fiind pârâta din prezenta cauză, în calitate de entitate investită de lege cu soluționarea notificării în procesul de restituire a imobilelor preluate abuziv de regimul comunist.

11. Împotriva acestei sentințe a formulat apel reclamantul, reiterând argumentele prezentate în fața primei instanțe.

12. În ședința publică din 29 mai 2017, apelantul-reclamant, prin avocat, a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, prin care să se stabilească dacă instanța poate pronunța o hotărâre care să țină loc de dispoziție emisă în temeiul legilor de retrocedare, de către entitatea legal investită cu emiterea unei astfel de dispoziții.

13. Prin încheierea pronunțată la această dată, sesizarea a fost considerată admisibilă, iar, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, s-a dispus suspendarea judecării.

III. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

14. Prin Încheierea pronunțată la 29 mai 2017, Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a constatat admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, constatând că de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor invocate depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât în speță se solicită pronunțarea de către instanță a unei dispoziții prin care să se stabilească calitatea reclamantului de persoană îndreptățită la măsuri reparatorii prin echivalent pentru un imobil preluat de stat anterior anului 1989. Problema de drept enunțată este nouă, deoarece, din consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

15. În afara susținerilor din ședința publică din 29 mai 2017, apelantul-reclamant nu a invocat alte argumente.

16. Intimata-pârâtă nu și-a exprimat punctul de vedere.

17. După comunicarea raportului întocmit de judecătorul-raportor, părțile nu au exprimat puncte de vedere asupra chestiunii de drept deduse judecării, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

18. Completul de judecată investit cu soluționarea apelului în Dosarul nr. 2.280/111/2016, după ce a redat conținutul dispozițiilor legale relevante, a arătat că acestea prevăd modalitatea în care entitățile deținătoare ale imobilelor ce pot fi retrocedate procedează în vederea acordării măsurilor reparatorii către persoanele îndreptățite, conform legilor de retrocedare.

19. Instanțele de judecată pot stabili dacă notificatorii, foștii proprietari sau succesorii acestora, sunt îndreptățiți la măsurile reparatorii prevăzute de legile de retrocedare și să oblige

entitățile notificate să emită dispoziție de stabilire a măsurilor reparatorii cuvenite.

20. Competența instanțelor de judecată este stabilită de dispozițiile art. 26 din Legea nr. 10/2001, iar printre măsurile pe care instanța le poate dispune nu se găsește pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de dispoziție emisă de entitatea investită cu notificarea.

21. În lipsa unor dispoziții legale exprese, instanțele nu se pot substitui unor autorități administrative, societăți comerciale ori altor persoane juridice. În fapt, se solicită instanței să se pronunțe într-o materie care excedează competenței sale, ceea ce nu poate fi primit.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

22. Jurisprudența Curții de Apel Oradea: instanța de trimitere a comunicat că la nivelul Secției I civile a Curții și al Tribunalului Bihor s-a apreciat că art. 26 din Legea nr. 10/2001 stabilește competența instanțelor de judecată, iar în lipsa unor dispoziții exprese acestea nu se pot substitui unor autorități administrative. S-au depus Sentința nr. 181/C din 24 octombrie 2016 a Tribunalului Bihor — Secția I civilă, nedefinitivă, și Încheierea de sesizare din 29 mai 2017 a Curții de Apel Oradea — Secția I civilă, ambele pronunțate în Dosarul nr. 2.280/111/2016, în care s-a formulat sesizarea. Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă a apreciat, dimpotrivă, că o asemenea hotărâre poate fi pronunțată, atașând Sentința nr. 89/D din 1 aprilie 2016, definitivă prin Decizia nr. 884/A din 13 octombrie 2015 a Curții de Apel Oradea — Secția I civilă.

Jurisprudența altor instanțe din țară:

23. Curtea de Apel Alba Iulia a comunicat că la nivelul Secției I civile a Curții practica este în sensul că se analizează pe fond cererea și, dacă se constată că persoana este îndreptățită să beneficieze de prevederile Legii nr. 10/2001, se dispune obligarea pârâtului să emită dispoziție în acest sens. S-a atașat, spre exemplificare, Decizia nr. 900 din 13 iunie 2017.

Opinia judecătorilor Secției I civile a Tribunalului Sibiu este că, în cazul în care entitatea investită nu a emis nicio dispoziție, instanța obligă la emiterea unei astfel de dispoziții. În cazul în care s-a emis o dispoziție de respingere a notificării în întregul său sau de respingere a cererii de restituire în natură, instanța va dispune obligarea la emiterea dispoziției în sensul rezultat din actele dosarului, dar nu va pronunța o hotărâre care să țină loc de dispoziție. S-a depus Sentința nr. 636 din 3 iunie 2016.

Judecătorii Secției I civile a Tribunalului Hunedoara au apreciat, în considerarea Deciziei nr. XX/2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secții Unite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 12.11.2007 (*Decizia nr. XX/2007*) și a plenitudinii de competență a instanțelor în soluționarea acțiunilor în materia Legii nr. 10/2001, că instanța investită poate soluționa direct o astfel de notificare, ce nu a fost soluționată prin dispoziția primarului sau, după caz, prin decizia organelor de conducere ale unității deținătoare a imobilului, cu condiția de a se solicita în mod expres, de către reclamant, prin acțiune sau contestație. S-au anexat sentințele nr. 375 din 2 martie 2015 și nr. 302 din 23 februarie 2015.

24. Curtea de Apel Brașov a comunicat punctul de vedere unanim al judecătorilor Secției civile a Curții, prin care s-a susținut că atribuția de a emite o dispoziție revine numai entității legal investite, respectiv organelor administrative prevăzute expres de art. 21 din Legea nr. 165/2013 și art. 26 din Legea nr. 10/2001. Instanța judecătorească, în virtutea principiului separației puterilor în stat, nu se poate substitui organelor administrative prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de act administrativ. Cel mult, instanța poate obliga la emiterea unei dispoziții ori, în caz de soluționare negativă a notificării ori de refuz de soluționare, să dispună ea însăși, în aplicarea Deciziei nr. XX/2007.

S-a atașat Sentința nr. 468 din 25 mai 2017 a Tribunalului Covasna — Secția I civilă, definitivă prin Decizia nr. 363/R din 4 octombrie 2017 a Curții de Apel Brașov — Secția civilă.

25. Curtea de Apel București a comunicat că opinia majoritară este în sensul că instanțele nu pot pronunța o hotărâre care să țină loc de dispoziție emisă în temeiul legilor de retrocedare de către entitatea legal investită cu emiterea unei astfel de dispoziții (Secțiile a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie și a IV-a civilă ale Curții, o parte a judecătorilor Secției a IV-a civile a Tribunalului București, Tribunalul Ialomița, Tribunalul Giurgiu, Tribunalul Teleorman și Tribunalul Ilfov). În sprijinul acestei opinii s-a arătat că dispozițiile legale invocate nu atribuie o astfel de competență instanței, ce nu se poate substitui unor autorități administrative cu competențe în materie. Dispozițiile art. 26 din Legea nr. 10/2001 au făcut deja obiectul interpretării, odată cu pronunțarea Deciziei nr. XX/2007. În speță, refuzul nejustificat al unității deținatoare, respectiv al entității investite cu soluționarea notificării, a fost deja dedus judecării, iar prin hotărâre definitivă instanța a statuat atât asupra calității de persoană îndreptățită, cât și asupra felului măsurii reparatorii aplicabile, obligând entitatea investită la emiterea dispoziției prevăzute de lege. De asemenea, reclamantul a urmat inclusiv faza executării silite a acestei hotărâri judecătorești. Față de refuzul părții de a emite dispoziția, creditorul are posibilitatea de a apela la dispozițiile art. 892 din Codul de procedură civilă, conform Deciziei nr. 16 din 6 martie 2017 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 13 aprilie 2017.

A fost exprimată și o opinie minoritară, în sens contrar (o parte a judecătorilor Secției a IV-a civile și majoritatea judecătorilor Secției a V-a civile ale Tribunalului București). În sprijinul acestei opinii s-a argumentat că, din moment ce instanța de judecată este competentă să soluționeze pe fond notificarea în situațiile în care entitatea investită de lege nu își îndeplinește obligațiile în acest sens, potrivit Deciziei nr. XX/2007, atunci hotărârea pronunțată de instanță are tocmai această valoare, respectiv de a ține loc de dispoziție care ar fi trebuit să fie emisă de entitatea investită de lege. S-a constatat, de asemenea, că pot exista situații în care, în funcție de petitul cererii de chemare în judecată, instanța să dispună doar obligarea de a emite dispoziția de soluționare a notificării într-un anumit sens sau situații în care instanța, deși a soluționat pe fond notificarea, să dispună și obligarea entității investite de lege să emită decizia, conform dispozițiilor instanței de judecată. În această din urmă situație, decizia emisă are valoarea unui act administrativ de punere în executare a hotărârii judecătorești, care reprezintă actul juridic prin care a fost soluționată notificarea.

În ilustrarea ambelor opinii s-a depus un număr semnificativ de hotărâri judecătorești relevante.

26. Curtea de Apel Cluj a comunicat punctul de vedere al Tribunalului Cluj — Secția civilă, în sensul că nu este posibilă pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de dispoziție, emisă în temeiul legilor de retrocedare, de entitatea legal investită cu emiterea unei astfel de dispoziții, însă, pentru argumentele care au stat la baza adoptării Deciziei nr. XX/2007, instanța este competentă să soluționeze pe fond nu numai contestația formulată împotriva deciziei/dispoziției de respingere a cererilor prin care s-a solicitat restituirea în natură a imobilelor preluate abuziv, ci și acțiunea persoanei îndreptățite în cazul refuzului nejustificat al entității deținatoare de a răspunde la notificarea părții interesate.

La nivelul Curții se apreciază că această problemă a fost deja dezlegată prin Decizia nr. XX/2007.

27. Curtea de Apel Craiova a comunicat că nu a identificat practică în materie, însă opiniile exprimate de instanțe sunt neunitare, ambele ipoteze fiind considerate posibile.

28. Curtea de Apel Galați a comunicat punctul de vedere majoritar, potrivit căruia instanțele au competența de a stabili calitatea de persoană îndreptățită la măsuri reparatorii și de a obliga entitățile notificate să emită dispoziții de stabilire a măsurilor reparatorii convenite. În lipsa unor dispoziții legale

exprese, instanțele nu se pot substitui unor autorități administrative, astfel încât să dispună pronunțarea unei hotărâri care să țină loc de dispoziție.

29. Curtea de Apel Pitești a comunicat punctul de vedere al Tribunalului Argeș, potrivit căruia instanțele pot pronunța o hotărâre care să țină loc de dispoziție, emisă în temeiul legilor de retrocedare, de către entitatea legal investită cu emiterea unei astfel de dispoziții, având în vedere ipoteza în care nu se analizează de către entitatea investită îndreptățirea la restituirea în condițiile legii sau la acordarea măsurilor în echivalent, când restituirea în natură nu mai este posibilă în condițiile legii.

30. Curtea de Apel Ploiești a comunicat opinia judecătorilor Secției I civile a Tribunalului Prahova, în sensul că instanțele pot pronunța o hotărâre care să țină loc de dispoziție.

31. Curtea de Apel Timișoara a comunicat opinia teoretică potrivit căreia instanța nu are posibilitatea legală de a pronunța o hotărâre care să țină loc de dispoziție de restituire, față de faptul că Legea nr. 10/2001 prevede obligativitatea parcurgerii unei proceduri administrative prealabile, ceea ce nu înseamnă privarea persoanei de dreptul la un tribunal. Invocă unificarea jurisprudenței prin Decizia nr. XX/2007.

32. Curtea de Apel Târgu Mureș a comunicat că la nivelul instanțelor din raza sa de competență se conturează două opinii: într-o primă opinie se susține că instanțele nu pot pronunța o asemenea hotărâre, având în vedere lipsa unei dispoziții legale în acest sens; instanțele ar putea, cel mult, să pronunțe hotărâri prin care să oblige entitatea investită să emită decizii/dispoziții de retrocedare. Cea de-a doua opinie, în sensul că instanțele pot pronunța astfel de hotărâri, este ilustrată de Sentința nr. 1.202 din 15 octombrie 2015 a Tribunalului Mureș — Secția civilă.

33. Celelalte curți de apel nu au identificat practică judiciară în materia ce face obiectul sesizării și nici nu au comunicat opinii teoretice ale judecătorilor.

34. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției Judiciare — Serviciul Judiciar Civil nu s-a verificat și nici nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

35. În urma verificărilor efectuate se constată că instanța de contencios constituțional s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor legale supuse interpretării, sub alte aspecte decât cele vizate de prezenta sesizare.

VIII. Raportul asupra chestiunii de drept

36. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, judecătorul-raportor a apreciat că încheierea de sesizare nu cuprinde niciun raționament judiciar care să conducă la concluzia că este vorba despre identificarea unor texte de lege lacunare ori controversate și care să necesite o rezolvare de principiu, în scopul împiedicării apariției unei jurisprudențe neunitare în materie; de asemenea a considerat că nu este îndeplinită nici cerința nouității prevăzută de art. 519 din Codul de procedură civilă, deoarece posibilitatea ca instanța de judecată să pronunțe o hotărâre prin care să soluționeze pe fond notificarea, suplinind în acest mod lipsa unei dispoziții de soluționare, care ar fi trebuit să fie emisă de unitatea investită cu notificarea, a fost statuată prin Decizia nr. XX/2007.

IX. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

Asupra admisibilității sesizării

37. În privința obiectului și a condițiilor sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, legiuitorul, în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă, instituie o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, condiții care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, respectiv: existența unei cauze

afiate în curs de judecată; cauza să fie soluționată în ultimă instanță; cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza; ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată; chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

38. Verificându-se întrunirea acestor condiții, se constată că ele se regăsesc doar parțial, sesizarea neîndeplinind toate exigențele procedurale menționate pentru a fi admisibilă.

39. Astfel, litigiul în cadrul căruia s-a pus problema sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile (având ca obiect acțiunea întemeiată pe dispozițiile art. 26 din Legea nr. 10/2001 și art. 21 din Legea nr. 165/2013) se află în curs de judecată în apel, pe rolul curții de apel, care este ultima instanță în materie, potrivit art. 35 alin. (4) din Legea nr. 165/2013. Curtea de apel investită cu soluționarea apelului urmează să soluționeze cauza prin pronunțarea unei hotărâri judecătorești care, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă, este definitivă, iar cauza care face obiectul judecării se află în competența legală a unui complet de judecată al curții de apel investite să soluționeze cauza, fiind îndeplinite primele trei condiții arătate.

40. În ceea ce privește condiția referitoare la necesitatea ivirii unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei, în doctrină s-a arătat că declanșarea mecanismului de preîntâmpinare a jurisprudenței neunitare presupune existența unei chestiuni de drept reale, iar nu aparente, care să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, a unei reguli cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte, nu orice problemă de drept putând face obiectul unei astfel de sesizări.

41. În mod similar, în jurisprudența dezvoltată la nivelul instanței supreme în legătură cu pronunțarea unei hotărâri prealabile s-a statuat că în sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu procedura pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să fie identificată o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării (a se vedea, de exemplu, deciziile Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 24 din 29 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 4 noiembrie 2015; nr. 6 din 30 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017; nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016).

42. Pentru a evita transformarea mecanismului procedural reglementat prin art. 519 din Codul de procedură civilă într-o cauză nejustificată de prelungire a procedurii judiciare și pentru a nu se deturna această procedură de la scopul său firesc, acela al unificării practicii judiciare prin rezolvarea de către instanța supremă a unei chestiuni de drept de care depinde soluționarea pe fond a cauzei, instanța de trimitere trebuie să arate în încheierea de sesizare care este problema de drept punctuală care necesită cu pregnanță a fi lămurită și în ce constă dificultatea de interpretare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept.

43. În speță, încheierea de sesizare a Curții de Apel Oradea nu cuprinde niciun raționament judiciar care să conducă la concluzia că este vorba de identificarea unor texte de lege lacunare ori controversate și care să necesite o rezolvare de principiu, în scopul împiedicării apariției unei jurisprudențe neunitare în materie.

44. Instanța de trimitere se rezumă la indicarea textelor legale pe care reclamantul și-a întemeiat acțiunea (art. 26 din Legea nr. 10/2001 și art. 21 din Legea nr. 165/2013), solicitând Înaltei Curți de Casație și Justiție să lămurească dacă, în temeiul acestor prevederi legale, se poate pronunța de către instanța de judecată o hotărâre care să țină loc de dispoziție, prin care să se stabilească calitatea reclamantului de persoană îndreptățită la măsuri reparatorii prin echivalent pentru imobilul preluat de stat anterior anului 1989, ceea ce reprezintă însuși obiectul cererii de chemare în judecată, așadar însăși problema de fond asupra căreia instanța de judecată trebuie să se pronunțe în apel, iar nu doar o chestiune de drept care să privească interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, de a cărei lămurire să depindă soluționarea acesteia, așa cum prevăd dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă.

45. Or, astfel cum s-a reținut în jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (Decizia nr. 16 din 23 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 779 din 5 octombrie 2016), operațiunea de interpretare și aplicare a textului de lege la diferite circumstanțe ce caracterizează fiecare litigiu nu poate fi atribuită completului constituit pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, ci revine instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei. Instanței de judecată îi revine rolul de a realiza o interpretare cazuală sau judiciară, care presupune ca, anterior soluționării cauzei, să studieze circumstanțele particulare ale speței deduse judecării, să realizeze calificarea juridică a cererii și, ulterior, interpretarea normei de drept și aplicarea acesteia, pentru emiterea actului jurisdicțional final.

46. Întrucât obiectul procedurii prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă constă în interpretarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unor norme de drept îndoielnice, lacunare sau neclare, care sunt determinante pentru soluționarea pe fond a cauzei, iar finalitatea demersului constă în împiedicarea apariției unei jurisprudențe neunitare în materie, se apreciază că instanța supremă nu poate fi investită, în cadrul acestei proceduri, cu înseși interpretarea și aplicarea legii în scopul soluționării cauzei respective, atribuit ce intră și trebuie să rămână în sfera de competență a instanței de judecată.

47. De asemenea nu este îndeplinită cerința caracterului de noutate al chestiunii de drept asupra căreia se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile.

48. În speță, prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului Bihor, reclamantul a solicitat instanței ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se constate că pârâta refuză să își îndeplinească obligațiile stabilite în sarcina sa printr-o hotărâre judecătorească anterioară, irevocabilă și, în consecință, să se pronunțe o nouă hotărâre care să țină loc de dispoziție prin care să se stabilească calitatea sa de persoană îndreptățită la măsuri reparatorii prin echivalent corespunzător cotei de 33% din terenurile care au format obiectul notificării.

49. Se impune precizarea că, prin hotărârea judecătorească irevocabilă pronunțată în litigiul anterior purtat între aceleași părți, s-a stabilit că reclamantul este îndreptățit la măsuri reparatorii prin echivalent corespunzător cotei de 33% din imobilele notificate și, totodată, prin aceeași hotărâre judecătorească, pârâta a fost obligată să emită în favoarea reclamantului dispoziție în temeiul Legii nr. 10/2001 în sensul arătat și să se conformeze dispozițiilor cuprinse în titlul VII al Legii nr. 274/2005.

50. Soluționând cauza în primă instanță, tribunalul a respins acțiunea, reținând, în esență, că instanța nu poate emite o dispoziție întemeiată pe prevederile Legii nr. 10/2001, deoarece singura căreia îi revine competența în acest sens este entitatea investită cu soluționarea notificării, în sarcina căreia această obligație a fost stabilită prin hotărârea judecătorească irevocabilă pronunțată în litigiul purtat anterior între aceleași părți.

51. Fiind investită cu soluționarea apelului declarat de reclamant, instanța de apel a identificat ca problemă de drept, susceptibilă a fi supusă examinării Înaltei Curți de Casație și

Justiție pe calea procedurii speciale prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, aceea „dacă instanța poate pronunța o hotărâre care să țină loc de dispoziție emisă în temeiul legilor de retrocedare, de către entitatea legal investită cu emiterea unei astfel de dispoziții”, apreciind că de lămurirea acestei probleme depinde soluționarea pe fond a cererii reclamantului privind „pronunțarea de către instanță a unei dispoziții prin care să se stabilească calitatea reclamantului de persoană îndreptățită la măsuri reparatorii prin echivalent pentru imobilul preluat de stat anterior anului 1989”.

52. Însă această problemă de drept nu îndeplinește cerința noutății, prevăzută de art. 519 din Codul de procedură civilă, deoarece modalitatea în care persoana îndreptățită poate solicita instanței de judecată să sancționeze refuzul nejustificat al părții de a emite dispoziția de soluționare a notificării a fost stabilită prin Decizia nr. XX/2007.

53. În aplicarea dispozițiilor art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 s-a stabilit că instanța de judecată este competentă să soluționeze pe fond nu numai contestația formulată împotriva deciziei/dispoziției de respingere a cererilor prin care s-a solicitat restituirea în natură a imobilelor preluate abuziv, ci și acțiunea persoanei îndreptățite în cazul refuzului nejustificat al entității deținătoare de a răspunde la notificarea părții interesate.

54. În acest caz, actul juridic prin care se soluționează notificarea este chiar hotărârea judecătorească prin care se

stabilește calitatea de persoană îndreptățită și dreptul acesteia la măsuri reparatorii, în natură sau prin echivalent.

55. Trebuie observat că, în litigiul pendinte, reclamantul solicită pronunțarea unei noi hotărâri, care să țină loc de dispoziție, hotărâre prin care să se stabilească faptul că reclamantul are calitatea de persoană îndreptățită la măsuri reparatorii în echivalent pentru aceleași imobile, în aceeași cotă procentuală și în contradictoriu cu aceeași părâtă, considerând că doar o asemenea hotărâre i-ar asigura accesul efectiv la măsurile reparatorii în echivalent recunoscute în favoarea sa. Or, așa cum s-a arătat, hotărârea judecătorească anterioară pronunțată în aplicarea art. 26 alin. (3) din Legea nr. 10/2001, astfel cum s-a statuat prin Decizia nr. XX/2007, constituie actul juridic prin care s-a soluționat pe fond notificarea, stabilindu-se atât calitatea reclamantului de persoană îndreptățită, cât și dreptul acestuia la măsuri reparatorii în echivalent.

56. Ca atare, raportându-ne strict la modul de formulare a întrebării de către instanța de apel și la petitul cererii de chemare în judecată a cărui soluționare se consideră că ar depinde de această problemă de drept, se constată că cerința noutății prevăzută de art. 519 din Codul de procedură civilă nu este îndeplinită, deoarece posibilitatea instanței de judecată de a pronunța o hotărâre prin care să soluționeze pe fond notificarea, suplینind în acest mod lipsa unei dispoziții de soluționare care ar fi trebuit să fie emisă de unitatea investită cu notificarea, a fost statuată prin Decizia nr. XX/2007.

57. Pentru toate aceste considerente,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă, în Dosarul nr. 2.280/111/2016, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile privind modul de interpretare a dispozițiilor art. 21 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, cu modificările și completările ulterioare, și art. 26 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a stabili dacă instanța poate pronunța o hotărâre care să țină loc de dispoziție emisă în temeiul legilor de retrocedare, de către entitatea legal investită cu emiterea unei astfel de dispoziții.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 19 februarie 2018.

PREȘEDINTELE DELEGAT AL SECȚIEI I CIVILE
LAVINIA CURELEA

Magistrat-asistent,
Elena Adriana Stamatescu

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 091486